Wan. Jem Schöllfer
J. Mein 1888 29/V
wõlutes.

Suure. Jaani rihelkonnast.

Wanad rahwa laulud.

I.

Tule malle neidukene
Ma toon sulle kolmed kingad,
Üled puised, teisa luised,
Kolmandad kullased kingad.
Puised, toon ma puie tuua,
Luised, toon ma lusti luua,
Kullased kirikus käia.
Ei mina tule ei tõuta!
Ma'p sas paari pastelida,
Keedgi nelgest ja katad.
Mina peal oli nirgi nahka,
Äare peal oli härja nahka,
Wahela wasika nahka,
Keskel kirju koera nahka.
Tule ikka neidukene!
Ma wiin pillila magama,
Kannelile kammerisse.
Ei mina tule ei tõuta!
Ja wiid pütsale magama
Haikaella kammerisse.
Tule ikka neidukene!
Pilli panen pääalutsise
Kannelt karsi jalutsise.
Ei mina tule ei tõuta!
Pütsa paned ja pääalutsise
Kaegast karsi jalutsise.
Kui ja juhtud jõowõõrama
Tuled angest, süs urised
Urse lauast süs lariped.
Pikad korra, õikad karsi;
Kui ep juhtu kuulewada
Wõtad pütsa pääalutsista
Kaegast karsi jalutsista
Wõtad pertsa pihta mõõda
Laani läbeluida mõõda,
Tõise litsi lüpsa lehma
Tõise atta saada karja
Sort pane pada tulele. —

II.

Wiibsin wilet ajama
Saja pilli pahuma
Sõni kui neidusid jaeti.
Mundel anti mukid neiud
Kenad neiud, kekid neiud
Muile musta ja rumala
Tõrra lakka tõugatie
Tahma auku annotie.
Kui on kurja, kas wõin parra?
Ei ole lehma lihas toppa,
Ega lammas willas nüta
Hobuses weel kodu sõita.
Tannin parre äare peale
Ititafin aho otsa peale,
Sealt wõtt kuri koldeesse
Põletas põlved mõlemad.
Süs sai otsa ometie. —

III.

Hellakene wellekene
Miks jätsid ja mind magama
Kui oli neiu saagi aeg.
Mund said mukid neiud,
Kõik said kekid neiud,
Mina musta ja rumala
Tõbise ja tõrras kõnna
Wigase ja winderiku
Muusta mulle annetie
Tõrra lakka tõugatie.
Wiisin Wira järve äare